

Gyvenimas

Laikraštis Prienų rajono ir Birštono krašto žmonėms
Nacionalinės rajonų ir miestų laikraščių leidėjų asociacijos narys

ISSN 1648-0392

Nr. 44 (10394) * 2021 m. birželio 12 d., šeštadienis

Kaina - 0,45 Eur

Paba diena

Šiandien – mėnulio jaunatis. Saulė teka 4 val. 42 min., leisis 21 val. 55 min. Dienos ilgumas 17 val. 13 min.

Vardadieniai: šiandien – Anupras, Krisčius, Kristė, Kristijona, Kristijonas, Kristinas, Ramūnas, Ramūnė, rytoj – Anta, Antanas, Antanina, Antonija, Antonijus, Kunotas, Miniotas, Minius, Minjotas, Minkanta, Minmantas, Minotas, Nina, Tonė, Tonis, Tonus, pirmadienį – Almina, Alminta, Almintas, Bazilė, Bazilijus, Bazilis, Labgaudas, Labvarda, Pamedas, antradienį – Bargailas, Barinta, Barys, Barcija, Krescencijus, Modesta, Modestas, Vitas.

Birželio 13 – Šv. Antano diena. Šienapjūtė. Birželio 14 – Gedulo ir vilties diena. Palaimintojo arkivyskupo Teofiliaus Matulionio diena. Pasaulinė kraujo donorų diena. Birželio 15 – Okupacijos ir genocido diena. Pasaulinė kovos prieš blogą elgesį su pagyvenusiais žmonėmis diena.

Prezidento Nausėdos takoskyros 2 p.	Birštono istorija – jo žmonės 3 p. Jie paskyrė gyvenimą Birštonui 3-5 p.	„Ivaizdžio prasme kurortai ir kurortinės teritorijos yra vartai į Lietuvą – jiems vystyti reikia ir dėmesio, ir lėšų“ 3-6 p.	Birštono krašto žinios Birštono jaunieji ėjikai – tarp prizininkų 5 p.	Medis prie medžio – ir Lietuva bus žalia... 6 p. UAB „Termikas“ – trisdešimt 8 p.
--	---	--	---	--

Atminties takais...

Birželio 14–15 dienomis Prienuose ir kitose savivaldybės vietovėse vyks renginiai, skirti Gedulo ir vilties, Okupacijos ir genocido dienų tragiškoms netektims ir pasipriešinimui atminti, todėl Prienų rajono gyventojai galės pasirinkti arčiausiai jų gyvenamosios vietovės vykstantį renginį. Prasminga, kad, minint šias birželio datas, bus išreikšta pagarba visoms sovietmečio represijų aukoms.

1940 m. birželio 15 d. Sovietų Sąjunga pradėjo Lietuvos Respublikos okupaciją ir po metų, 1941 m. birželio 14 d., prasidėjo pirmieji masiniai Lietuvos gyventojų tremimai į Sibirą. Lietuvos žmonės buvo tremti ir naikinti, bet nepalūžo, rado savyje drąsos priešintis, kovoti ir išgyventi Sibiro šaltyje, miško žeminėse, išsaugoti tautinę dvasią ir savigarbą tyliosios rezistencijos sąlygomis.

Nuo šios datos, kuomet buvo duotas startas brutaliai lietuvių tautos naikinimui, praėjo jau aštuoniasdešimt metų. Nedaug beliko gyvų tų dienų liudininkų, galinčių autentiškai, per savo prisiminimus, perteikti praeito laikmečio tragizmą. Tačiau istorinė atmintis puoselėjama skaitant ir nagrinėjant užrašytus tekstus, lankant paminklus, muziejų ekspozicijas, dalyvaujant atminimo renginiuose, kitaip pažy-

mint įvykių metines. Ji bus nepavaldi laikui tol, kol karta iš kartos bus perduodami praeities liudijimai, kol bus kam prie monumentų padėti gėlių, kol jaunimui rūpės Tėvynė.

Kiekvienoje šeimoje yra artimųjų – ištremtųjų, „išbuožintųjų“, kalėjusių, nužudytųjų, žuvusių nelygioje pokario kovoje. Vyresniųjų pasakojimus apie juos gerte geria jaunimas, kuris siekia žinoti, kodėl taip atsitiko, ką reikėtų padaryti, kad lietuvių tautos genocidas nepasikartotų. Tai patvirtina ir Gretos ŠTARAITĖS, gimnazistės iš Utenos, eilėraštis, kurį ji parašė pagerbdama žuvusį savo prosenelės brolių, partizanų vadą Antaną Markevičių-Barzdą – jam skirta stela yra tarp tūkstančių kitų, kurios sukurtos Kryžkalnyje, Laisvės kovotojų ir partizanų atminties memoriale...

Mielas Antanai,

Neliūdėk, kad metai nuplasnojo tartum paukščiai į šiltus kraštus.

Jubiliejų gražų dovanojai, o dienos verčia vis naujus lapus.

Tebūna jos tik saulėtos ir šviesios, be debesėlio, be pikty audrų.

O džiaugsmas nuolat ranką te ištiesęs eis su tavim gyvenimo keliu!

80-mečio jubiliejaus proga sveikina vaikai Arūnas ir Jovita su šeimomis, draugė Audronė, kaimynai Gitana ir Rimvidas.

Greta ŠTARAITĖ

Laiškas Partizanui

(Antanui Markevičiui-Barzdai atminti)

Šį laišką rašau gan vėlokai – gan vėlokai anksčiau nei niekada, nelengva ir man teko dalia:

ką žinau dabar; neužtenka, kas pasakytų, papasakotų – tarp gyvų jau nėra.

Žinau tik faktus, kurių neužtenka, jie tik „kas“, „kur“, „kada“, o man taip smalsu pasidaro, ką mėgo, kuo kvėpavo ir kaip atrodė Barzda. Kas pastūmėjo jį į šitokią lemtį,

Man įsivaizduoti sunku, nes gimiau jau, kai buvo laisva Lietuva.

Kartą per kažkokį stebuklą išvengei pasalos, bet „pasigavai“ vieną kulką.

Ir ne, čia ne filmas „Kanų liūtų“, čia gyvenimas Tėvynės vaikų.

Išgyvenai dar ir dar sunkiau dirbai: tavo dėka reorganizacija būrių buvo baigta.

Kuo nuopelnai tavo didėję, tuo didesnis buvai taikinyš. Tavo laikas į pabaigąėjo, nebijojai – tu juk karys!

Buvo kovo pirmoji metų keturiasdešimt devintų.

Buvo kovo pirmoji – dar daugiau buvo KGB užverbuotų šnipų.

Tavo saulė buvo mėnulis. Buvo balta, netgi baltas dangus.

Bet į bunkerį sodyboj eit nebijojai, juk jauteisi namuose saugus.

Su tavim dar du vyrai išėjo, jūs sušalė, alkani, o ir pavargę galbūt.

Bet mat jį kur – juk Tėvynei kančia, nežinia, visas kraštas vargsta ana.

Buvo likę vos žingsnis, kitas, va, jau matyt priemenė, bet jūs turbūt nesupratot,

kam kitam partizanui Skurskiui ant krūtinės raudona dėmė.

Paskutinįkart tave gvą bematė: ant arklio atsišaudantį jojant kiemu...

Ta kulka nelaboji pavijo tave žaibo greičiu – taip užgeso gyvybę vyro iš kaimo Narvydžiai vardu.

Taip žuvo paskutinis „Uosio“ kuopos vadas (po jo jau nebebuvo kitų).

Kas galėjo tada pagalbėti, kad tu žūsi prie savo namų...

Jiems rūpi istorinė atmintis: eilėraščio autorė Greta su Edvinu ir Emilium šiuo metų vasarį prie paminklo Narvydžių kaime 1945 – 1950 m. žuvusiems partizanams.

Laisvės gynėjų kūnai gulėjo ant gatvės: „Tai bent trofėjus!“ – šaukė prieš šv. žmona.

Kiti žmonės graudžiai žiūrėjo – ir tylą...

Jūsų drąsą mums mena paminklai, o ramybę mes randam dainoj.

Gan vėlokai rašau šitą laišką, bet geriau jau nei niekada.

Pasakyt aš tik norėjau, ką reiškia man Lietuva!

Tai, kas išaugina...

Projektą remia

SPAUDOS, RADIO IR TELEVIZIJOS RĖMIMO FONDAS

ATSINAUJINOME!

Durų centras
Tel. 8-315-55956

-25%

SODO PURKŠTUVAI
KWAZAR

ŠVIESTUVAI
EGLO

MAIŠYTUVAI

Akcija galioja: 2021.06.01-2021.06.30

Kepyklos g. 17, Alytus
Tel. (8 315) 55970
www.lankava.lt

LANKAVA
statybinis medžiagos

TIKRAI BRANGIAI PERKAME MIŠKUS VISOJE LIETUVOJE

Domina įvairaus brandumo ir sudėties miškai. Atsiskaitome iš karto.

8-62-62-63-63

UAB „Girystis“ - tai saugaus sandorio garantas!

Informuojame, kad iki pirmadienio, birželio 14 d., dėl remonto darbų bus uždaryta Revuonos gatvės atkarpa nuo Prienų turgaus iki sankryžos su Basanavičiaus gatve (klojama asfaltbetonio danga).

Prašome atkreipti dėmesį šeštadienį ir sekmadienį vykstančius į turgų automobiliais – nuo miesto centro pusės važiuoti tik Kauno gatve.

Prašome visų pakantumo ir atsiprašome už laikinus nepatogumus.

Birštono versmės

„Gyvenimas“
- laikraštis Jums
ir apie Jus!

Laiškai iš Nemuno krantinės

Birštono istorija – jo žmonės

Pasitinkant 175-ąsias kurorto veiklos metines

Jubiliejiniais metais rasis tinkamų progų, turbūt netrūks apžvalgų apie Birštono istoriją, svarbiausius jos etapus, reikšmingiausius įvykius, kraštui daugiausia nusipelnčius žmones. Nemažai jų yra apdovanotų, pagerbtų, įrašytų į kurorto istoriją. Bet dar daugiau – tyliai pasitraukusių praeitin, likusių tik mūsų atmintyje. Paprasta gyvenimo tiesa: kol prisimename, jie tebėra, o po mūsų nueis užmarštin.

Kad Birštono kurortas – įstabi gamtos vieta, tą ir mūsų svečiai iškart pastebi, pritaria poetui Justinui Marcinkevičiui, Rojaus prieangiu jį vadinusiam. O kad Birštonas – tai jo žmonės, dažniau prisiminkime ir pasidžiaukime patys. Puikūs mūsų žmonės. Statantys namus ir auginantys vaikus. Norintys ir mokantys gražiai gyventi. Sodinantys gėles ir medžius. Atsidavę darbui – apsižvalgykime, kiek daug savo veiklos aistraulių, uždegančių ir greta esančių, plačiai garsinančių šį žemės kampelį! Tik pasižventusių žmonių dėka Birštonas – oreivių, ėjikų sostinė, galiūnų kalvė, džiazos Meka, sveikatos ir aukštos kultūros miestas.

Visi kuriame kurorto istoriją. Kas ugdydamas, mokydamas vaikus ir padėdamas jiems rasti savąjį kelią, kas gražiai priimdamas Birštono svečius ir skaniai juos valgydindamas, kas gydydamas susirgusį ar besirūpindamas silpnėsiu, kas švariai nušluodamas takus ar rūpestingai prižiūradamas gėlynus.

Nenusiminkime, jei ne apie visus skaitysime lygiai šimtmečiu už kurortą jaunėsime „Gyvenime“. Po žodį, po darbą, kad ir nedidelį, po šypsnį ar padrašinimą patys įsirašome į kurorto istoriją, todėl Birštono jubiliejus yra mūsų visų šventė. Ir tu, kurie į šio birželio žydėjimą žvelgia jau iš Anapus. Kadaise kažkam jie suteikė sparnus, sunkią minutę pabuvo ramsčiu, kažką išmintingai paguodė: tikroji istorija – ne visada ta, kuri užrašyta.

Genovaitė

Audronės Šidiškienės nuotrauka

Jie paskyrė gyvenimą Birštonui

Iš šviesios atminties buvusio Lietuvos S. Kneipo mokslinės ir medicininės asociacijos prezidento, medicinos mokslų daktaro Vytauto Meškos straipsnio 2000 m. 09 mėn. „Gyvenime“.

...Su Birštono meru p. Antanu Zenkevičiumi susipažinau prieš 34 metus per kurorto 120 metų jubiliejinę mokslinę konferenciją. Malonu, kad ši pažintis nenutrūko iki šiol, dargi sustiprėjo, man dirbant kelerius metus Birštono miesto

tarybos pirmininku (1990–1992 m.).

Tuomet, 1966 metais, Birštonas beveik nesiskyrė nuo ramaus reliktinio kaimo. Paskatintas garsios

(Nukelta į 5 p.)

Birštoniečiai gražiai įamžino šių žymių, Birštonui daug nusipelnusių žmonių: socialinių mokslų daktaro, buvusio ilgaamčio savivaldybės vadovo Antano Serafino Zenkevičiaus (1935–2012) ir žymaus kurortologo medicinos m. dr. Vytauto Jurgio Meškos (1930–2015) atminimą. Jiems abiems suteikti Birštono Garbės piliečio vardai, jų vardais pavadintos žymios kurorto vietos. Miesto centriniame parkui suteiktas V. J. Meškos vardas, o Nemuno krantinei – A. S. Zenkevičiaus. Prie Birštono savivaldybės administracinio pastato atidengtas ir bareljefas, įamžinantis buvusio mero A. S. Zenkevičiaus atminimą.

Birštoną rinktis verta!

Mieli birštoniečiai,

šįmet mūsų kurortui sukanka 175 metai. Nors ši sukaktis minima visus metus, bene svarbiausias jubiliejinis renginys – šventinis savaitgalis „Renkuosi Birštoną!“ Jis ne tik priverčia Birštoną suskambėti naujais akordais ir nušvisti kitomis spalvomis, bet ir skelbia vasaros sezono pradžią. Pagrindinės šventinio savaitgalio stichijos – vanduo, žemė, oras. Kiekvieną iš Jūsų kviečiu pasirinkti širdžiai artimiausią stichiją, pajusti šventišką nuotaiką ir saugiai dalyvauti renginiuose.

Aš kasdien renkuosi Birštoną ir kasdien iš naujo džiaugiuosi šiuo sprendimu. Kelerius pastaruosius metus Birštonas buvo sparčiausiai augantis kurortas, o jo gyventojai – inovatyvūs, smalsūs ir mėgstantys naujoves žmonės! Galime didžiuotis, kad buvome, esame ir, tikiu, būsimė ne vienos naujovės pradininkai. Būtent mūsų kurorte pirmą kartą pritaikytas gydymas purvu ir dietinis maitinimas, pirmą kartą surengtas tradicija tapęs džiazos muzikos festivalis, pirmą kartą Lietuvoje sertifikuotas purvas ir mineralinis vanduo. Be to, esame pirmieji sukūrę programą pokovidiniam gydymui.

Taip pat Birštoną rinktis verta ir dėl gausių, nuolat plečiamų apgyvendinimo, maitinimo ir kitų paslaugų. Galime pasidžiaugti pirmojo išmanaus, „tūkstantmečio“ kartai skirtu viešbučiu „Esė“ atidarymu, šią vasarą duris atversiančiu Sporto ir sveikatingumo centru, naujomis maiti-

nimo vietomis viduje ir po atviru dangumi. Tai leis mėgautis dar kokybiškesniu laisvalaikiu.

Niekam nėra paslaptis, kad Birštonas – ekologijos šalininkas, žalias ne tik savo augmenija, bet ir mąstyse. Kviečiu visus birštoniečius, kurorto draugus ir organizacijas 175-ąjį jubiliejų švęsti ne tik drauge, bet ir prasmingai. Prisijunkite prie medelių sodinimo akcijos „Mano dovana Birštonui“. Kurorto apželdinimo specialistai išrinks medžiams tinkamiausias vietas, o juos įsigiję asmenys galės medžius pasodinti patys – tai vertinga, ilgaamžė dovana ne tik kurortui, bet ir ateities kartoms. Nuširdžiai dėkoju tiems, kurie jau prisijungė prie šios prasmingos akcijos. Jūsų geranoriškumo, bendruomeniškumo ir iniciatyvumo dėka jau yra

pasodinta 254 medeliai.

Dėkoju Jums, kad ir karantino – priverstinio nutolimo – laikais gebate išlaikyti bendruomeniškumą, kantrybę ir išsaugote tradicijas. Linkiu Jums kiekvieną dieną rinktis Birštoną ir vis iš naujo pasidžiaugti kurorto apylinkių gamtos grožiu: jos nuostabiai atsiveria iš aukščiausio Lietuvoje apžvalgos bokšto. Su mineralinio vandens garais įkvėpti sveikatos, pasi-vaikščiojus Kneipo sode – atrasti vidinę ramybę, apsilankius atsigau-nančiuose kultūros renginiuose – pajusti gyvenimo ir sielos pilnatvę. Būti laimingiems, būti čia ir dabar, nes Birštonas – tam tinkamiausia vieta.

Birštono savivaldybės merė
Nijolė Dirginčienė

„Įvaizdžio prasme kurortai ir kurortinės teritorijos yra vartai į Lietuvą – jiems vystyti reikia ir dėmesio, ir lėšų“

Gegužę vykusiame Lietuvos kurortų asociacijos suvažiavime naująją asociacijos prezidentę išrinkta Birštono savivaldybės merė Nijolė Dirginčienė. Naujas pareigas ji perėmė nelengvu laikotarpiu, kuomet kurortai ir kurortinės teritorijos dar tik pradeda atsigauti po pandemio „šoko“ ir reikės įdėti pastangų, kad atsistatytų buvę poilsiautojų ir turistų srautai. Todėl su LKA prezidentė kalbėjome apie Kurortų asociacijos veiklos prioritetus, sprendžiamus iššūkius, adaptuojantis prie naujos, saugaus keliavimo ir poilsio realybės, siekiant didesnio dėmesio ir lėšų kurortinio turizmo sektoriaus vystymuisi.

– Gal galite įvardyti esmines problemas, su kuriomis šiuo metu susiduria kurortai ir kurortinės teritorijos ir kurioms spręsti skirsite didžiausią dėmesį per savo kadenciją?

– Kiekvienas kurortas ar kurortinė teritorija turi savo veidą ir išskirtinumą, tačiau visi Asociacijos nariai susiduria su panašiomis problemomis. Įvaizdžio prasme kurortai yra vartai į Lietuvą, bet nepakankamai atsižvelgiama į šių vietovių specifiškumą. Išskirčiau penkias esmines problemas.

Pirmoji – nėra užtikrinamas tikrąjį poreikį atitinkantis finansavimas. Antroji – trūksta kurortologinių mokslinių tyrimų, nėra bendros jų įgyvendinimo sistemos, o Lietuvos kurortai į šią sritį žvelgia inovatyviai ir mato joje daugybę perspektyvų mūsų šaliai ekonomine ir įvaizdžio prasmėmis. Trečioji – miglotos ateinančio ES finansavimo laikotarpio perspektyvos. Ketvirtoji – turizmas nėra išskirtas strateginiuose šalies planavimo dokumentuose kaip atskira ūkio šaka – tai labai svarbu, ypač kai kitos ES šalys turizmą kaip prioritetą įtraukia į ekonominio atsigavimo po COVID-19 strateginius planus. Penktoji – trūksta vieningos kurortų ir kurortinių teritorijų vystymąsi, darnią plėtrą reglamentuojančios teisinės bazės.

Lietuvos kurortai ir kurortinės teritorijos yra visų Lietuvos piliečių rekreacijos oazės, vizitinė kortelė į šalį atvykstantiems užsieniečiams, todėl nuoseklus ir darnus jų vystymas, individualus požiūris į šias vietas prisidėtų, sukuriant dar didesnę naudą šaliai.

Birštono savivaldybės merė N. Dirginčienė, dvejų metų kadencijai išrinkta Lietuvos kurortų asociacijos prezidentė.

Šiuo metu Lietuvos turizmo sektoriuje sukuriamą apie 6 proc. bendrojo vidaus produkto (BVP), o Estijoje – apie 18 proc. Esame veržlūs ir pasiruošę dar svariau prisidėti prie šalies ekonomikos augimo.

– Kaip, jūsų vertinimu, per 14 metų LKA veiklos laikotarpį pasikeitė kurortams ir kurortinėms teritorijoms tenkantys iššūkiai? Galbūt kai kurie klausimai iš tų, kuriems išjudinti buvo dedamos didelės narių pastangos, vis dar yra likę diskusijų objektu?

– Per šį laikotarpį lydintys iššūkiai buvo panašūs į tuos, su kuriais susiduriama ir šiandien, tačiau šiek tiek pasikeitė visuomenės, politikų ir vyriausybės atstovų požiūris į kurortus bei kurortines teritorijas.

Daugelį metų teko siekti kurortų išskirtinumo (Nukelta į 6 p.)

UAB „Termikas“ – trisdešimt

Prieš 30 metų Pociūnuose trijų sklandytojų: Antano Ruko, Algimanto Jonušo ir Vytauto Mačiulio įkurta uždaroji akcinė bendrovė „Termikas“ šiandien švenčia savo veiklos trisdešimtmetį. Tai – toli už Lietuvos ribų žinoma, europinius reikalavimus atitinkanti įmonė, užsiimanti sklandytuvų, lėktuvų, aviacinių variklių remontu, technine priežiūra ir prekyba. Gražios sukakties proga apie prabėgusius metus kalbėjomės su UAB „Termikas“ gen. direktoriumi Algimantu JONUŠU.

Pradėjo nuo nulio

1990 m. kovo 11 d. Lietuvai paskelbus Nepriklausomybę, pačiame jėgų žydėjime TSRS sklandymo rinktinėje skraidė A. Rukas, A. Jonušas ir V. Mačiulis paliko mėgiamą darbą ir grįžo namo į Prienus. Neliko ir Savanoriškos draugijos armijai, aviacijai ir laivynui remti (SDAALR), kuriai jie priklausė. Nepavykus įsidarbinti Lietuvoje, draugų paraginti spalio mėnesį išvažiuoti į Norvegiją. Ne turistai, o dirbti – perdažyti sklandytuvų. Ši darbą vyrai išmanė – žiemą retkarčiais padirbėdavo Eksperimentinėje sportinės aviacijos gamykloje, buvo ir dvivietį sklandytuvą „Lietuva“ 2R padarę. Svetur bedirbančius lietuvaičius užklupo nerimastingos žinios apie tragiškus 1991-ųjų sausio 13-osios įvykius. Kankino nežinia, panika, nerimas, Norvegai guodė, sakė nepergyventi, per Raudonąjį Kryžių šeimas galės pakviesti....

– Nelabai tikėjome. Pasibaigus darbams jau norėjome kuo greičiau grįžti namo, galvojome kažką savo įkurti. Prasidėjus kolūkių griūčiai aukcione nusipirkome buvusio J. Janonio kolūkių valgyklą su parduotuve, kurią, beje, 1970 m. pastatė Lietkoopsajungai vadovavęs lakūnas **Vladas Drupas**. Laiku nusipirkome, pastato dar tik langai buvo išdažyti. Mūsų vizija buvo sutvarkius patalpas užsiimti aviacinės technikos remontu, – prisimena A. Jonušas.

Dažų nuėmimo ceche darbuojasi Evaldas Prūsaitis.

UAB „Termikas“ iš paukščio skrydžio.

Šaltkalviai remtininkai Virginijus Vitkauskas, Kęstutis Basakirskas ir inžinierius Arvydas Bukevičius.

Avionikų skyriuje Romas Martusevičius ir Gintaras Banišauskas.

Pirmieji gaminiai – sklandytuvai

Pirmieji gaminiai buvo du sklandytuvai L-13 „Blanik“. Juos nupirko dar neiširusioje Tarybų Sąjungoje. Suremontavo ir pardavė norvegams. Remontavo ir priekabas sklandytuvams. Dirbo vieni, bet vėliau pradėjo nespėti, nes reikėjo ir patalpas remontuoti. Be to, ištiko skaudi netektis. 1992 metais automobilių katastrofoje žuvo A. Rukas. Likę dviese pradėjo darytis darbuotojų. Iš tuo metu sunkiai besiverčiančios sklandytuvų gamyklos atėjo dirbti **Jonas Janušauskas, Raimondas Vyšniauskas, Rimantas Bekampis**, kiti. Darbai pajudėjo, klientų daugėjo. Apie „Termiką“ sužinoję anglai pasidomėjo, gal galėtų patvarkyti ir akrobatinius lėktuvus JAK-50, JAK-52, JAK-18? Kodėl ne? Lėktuvus, kaip ir sklandytuvus, pirkto Rusijoje, paskui jie keliavo į Europą.

Remontuoja ir Jurgio Kairio lėktuvą

„Termikas“ savo penkmetį pažymėjo jau įsirengęs patalpas, pasistatęs angarą ir gavęs leidimus oficialiai atlikti darbus. Laikas buvo palankus, nes mažų įmonių veiklą palaikė Civilinės aviacijos administracija. Beje, sertifikavimo įmonės vadovą pagal anglų pavyzdį ir lietuvių kalbą išvertė pats A. Jonušas.

– Kai tapome žinomi, sulaukėme užsakovų iš Anglijos, Vokietijos, kitų šalių. Atsiradus internetui, elektroniniam paštui, sukūrėme ir savo internetinę svetainę. 2005 metais tapome kokybei sertifikuota įmone su pažymėjimu 145. Tai reiškia, kad galime pilnai remontuoti

ir prižiūrėti sertifikuotus orlaivius ir daryti viską, ko pageidauja klientas tokiems lėktuvams, kaip „Cesna“, Piper“ ir pan. Mes remontuojame, prižiurime ir akrobatinės lakūnų grupės ANBO, taip pat Jurgio Kairio lėktuvus, – pasakojo A. Jonušas.

„Termikas“ – vienintelis Europoje, restauruojantis ir senovinius, medinius lėktuvus. Tokių orlaivių pagrindiniai užsakovai yra skandinavai. Deja, Europoje labai trūksta sertifikuotų specialistų, su teise atlikti ir tikrinti medines aviakonstrukcijas. Direktoriui sakė, kad planuoja tokį specialistą paruošti ir iš savo darbuotojų.

Užsakymų yra, trūksta tik darbuotojų

Europos Sąjungoje savo registre „Termikas“ turi apie 60 pilnai aptarnaujamų orlaivių. Tam tikslui įmonė išnuomoja autobusiuką, įmontuoja reikiamą įrangą ir trijų vyrų brigadą: **Rolandą Bartulį, Virginijų Čepaitį ir Vidą Tamošiūną** komandiruoja tų lėktuvų apžiūrą ir remontui.

„Termikas“ per metus pilnai suremontuoja per 20 lėktuvų, smulkesnių darbų atlieka tris, keturis kartus daugiau. Taigi darbų netrūksta, trūksta tik darbuotojų. Pastaruoju metu dirba 40 žmonių. Dauguma senbuviai ar pensininkai. Atlyginimai normalūs.

Anot direktoriaus, darbininkiškų profesijų jaunimas nemėgsta, nes darbas specifinis, reikia mokytis. Iš vienuolikos naujai atėjusiųjų liko tik du. Buvo pasikvietę ukrainietį, baltarusių. Nepritapo. Yra pora perspektyvių jaunuolių iš KTU. Gal nepabėgs...

Angare inžinierius Virgilijus Čepaitis ir „Termiko“ vadovas Algimantas Jonušas.

Variklių ceche šaltkalviai-surinkėjai Rimantas Zužus ir Aleksandras Kuznecovas.

TKA inspektorius Audrius Turauskas tikrina „Termiko“ darbo kokybę.

Prie senovinio lėktuvo Piper cub darbuojasi Rimas Bekampis.

Konkurentų neturi

Lietuvoje „Termikai“ konkurentų praktiškai nėra. Pradžioje buvo, bet neatlaikė didžiulio biurokratinio aparato, labai aukštų reikalavimų.

Ir 2008-ųjų krizės beveik nepajuto. Lyg nujausdami iš rudens daug lėktuvų prisivežė, be to, net 99 proc. užsakovų – užsieniečiai. Darbų nesustabdė ir pandemija. – COVID-19 susirgo penki darbuotojai. Visi užsikrėtė nuo ligoninėje dirbančių savo šeimos narių. Anksčiau rudenį, pavasarį žmonės susirgdavo įvairiomis peršalimo ligomis, o šiemet visi sveiki, kaip ridikai, – džiaugėsi direktorius.

Siekis – tik aukštyn

Dabar „Termike“ remontuojami iki 2 tonų sveriantys orlaiviai. Tikslas – pereiti į aukštesnę pakopą – remontuoti orlaivius iki 6 t svorio. Tai būtų dvimotorės „Cesnos“, komerciniai lėktuvai. – Viską turime. Ir patalpų užtenka, ir aerodromas su pakilimo-leidimosi taku yra. Trūksta tik specialistų, – apie ateities planus kalbėjo A. Jonušas.

PS. Termikas – tai kylanti šilta

1964 m. sklandytuvą Bergfalke III atnauja Raimondas Duoblys.

Dažytojas Simonas Didjurgis.

oro masė, kurioje spirale besisukdami sklandytojai nuskrenda šimtus kilometrų. Svarbiausia ją surasti ir pataikyti į centrą. UAB „Termiko“ vyrai pataikė tiesiai į stipraus jau trisdešimt metų kylančio termiko centrą. Ir dar kyla...

Onutė Valkauskienė
Autorės nuotraukos

Skrydžiui ruošiasi A. Jonušas su anūku Titu.

Inžinierius Laimis Zelenkevičius ir dažytojas Vidas Kimbirauskas.

Galutiniame surinkimo ceche.

Gyvenimas

REDAKCIJOS ADRESAS:
Kauno g. 19 A, LT - 59147 Prienai.
El.paštas: info@gyvenimas.info

Leidžia UAB „GYVENIMAS“ (SL 066).
Laikraštis įkurtas 1946 m. gruodžio 7 d.

Redaktorė Ramutė Šimukauskaitė

Redakcija: Redaktorė Ramutė Šimukauskaitė - VERSLAS, ŽEMĖS ŪKIS (60523, ramute@gyvenimas.info); SOCIALINĖS PROBLEMOS, ŠVIETIMAS, MEDICINA, TEISĖSAUGA, PASLAUGOS: Dalė Lazauskienė, redaktorės pavadootoja (60014, dale@gyvenimas.info); APILINKOSAUGA, NEVYRIAUSYBINĖS ORGANIZACIJOS, KULTŪRA, SPORTAS: Rimantė Jančauskaitė, apžvalgininkė (60012, rimante@gyvenimas.info); KOREKTŪRA: Ona Ališauskienė (60015); BUHALTERIJA, SKELBIMAI: Ona Lodienė, Zina Lankevičienė (tel./faksas 60012, zina@gyvenimas.info); kompiuteriniai (maketas@gyvenimas.info). Mob. tel. 8 605 19 327.

Redakcijos nuomonė nebūtinai sutampa su laiškų autorių nuomonėmis. Už skelbimų turinį neatsakome.

SPAUDOS, RADIO IR TELEVIZIJOS RĖMIMO FONDAS

remia rubrikas „Kultūra: mumyse ir šalia mūsų“ (Fondo parama – 10 000 Eur) ir „Tai, kas išaugina...“ (Fondo parama – 12 000 Eur.)

Laikraštis išeina trečiadieniais ir šeštadieniais. Ofsetinė spauda. Apimtis – 3 spaudos lankai. Indeksas 67283. Tiražas – 1750 egz. Rinko, maketavo UAB „Gyvenimas“.

Spaudė UAB „Alytaus spaustuvė“, Seirijų g. 17, tel. (8 315) 73786.

ALYTAUS SPAUSTUVĖ